

והקטיר עליו אהרן קטרות סמים
 בפקר בפקר בהטיבו את הנרות
 יקטירנה. וכתוב (שם) ובהעלות
 אהרן את הנרות בין הערבים
 יקטירנה. משום שנמצאים שמן
 וקטרות כאחד. בא ראה, שלמים
 הוא שלום בכל, וקטטה וקטרוג
 לא מתעוררים בעולם. אבל
 קטרות קושרת את קשר האמונה.
 רבי אלעזר אמר, כל עשרת
 השמות כתובים, ואנו שנינו,
 שהראשון אהיה, זה הנסתר
 העליון, כמי שאומר: אני מי
 שאני! ולא נודע מי הוא. אחר
 כך אשר אהיה, אני שעתידי
 להתגלות באותם הפתרים
 (האחרים), שהרי בראשונה נסתר,
 ואחר כך מתחיל להתגלות, עד
 שמגיע לגלוי של השם (של
 שלמות) הקדוש.

וכך כתוב במשה, אהיה
 בראשונה הנסתר של הכל, אני
 הוא מי שאני. אחר כך אשר
 אהיה, אני עתידי להתגלות. אחר
 כך אהיה אחרון, וזה פשהאם
 מתעברת ועדין הוא נסתר. מתי
 מתגלה? בזמן שכתוב (שמות א) לך
 ואספת את זקני ישראל ואמרת
 אלהם ה' אלהי אבותיכם וגו'. זו
 שלמות הכל, וכאן הוא הגלוי
 והקשר של השם הקדוש.

משום כך, הראשון של הכל -
 אהיה. השני - יה. משום שחכמה
 מוציאה ה' ונסתרת בה, ולא
 נפרדת ממנה לעולמים, והרי
 פרשוה שכתוב, (בראשית ב) ונהר
 יצא מעדן, כמו זה. ה.

וכך למדתי מאבא, י' כמו
 שנתבאר. אחר כך י"ה, שלא
 נפרדים לעולמים, י' מוציאה ה',
 כמו זה ה' הרי י', ואותו נהר
 שיוצא ממנו. ונמשך ממנו

אוקמוה. ועל דא, קטרות לא מתקרב אלא
 בזמנא דשמן מתקרב, הדיא הוא דכתיב, (שמות
 ל) והקטיר עליו אהרן קטרות סמים בפקר בפקר
 בהטיבו את הנרות יקטירנה. וכתוב, (שמות
 ל) ובהעלות אהרן את הנרות בין הערבים
 יקטירנה. בגין דאשתכחו שמן וקטרות כחדא.
 תא חזי, שלמים בכלא הוא שלמא. וקטטה
 וקטרוגא לא אתער בעלמא, אבל קטרות,
 קשיר קשירו דמהימנותא.

רבי אלעזר אמר, פלהו עשרה שמהן כתיבי,
 ואנן תנינן. קדמאה, אהיה, דא סתימא
 עלאה, כמאן דאמר אנא מאן דאנא, ולא
 אתיידע מאן הוא. לבתר אשר אהיה, אנא
 דזמין לאתגליא, באינון פתרין (אחרים), דהא
 בקדמייתא סתים, ולבתר שרי לאתגליא, עד
 דמטי לגלויא דשמא (ס"א דשלימו) קדישא.

וכך כתיב במשה, אהיה בקדמייתא, סתימו
 דכלא, אנא הוא מאן דאנא. לבתר אשר
 אהיה, אנא זמין לאתגליא. לבתר אהיה
 בתראה, ודא כד אימא מתעברא, ועדיין הוא
 סתים. אימתי אתגליא. בזמנא דכתיב, (שמות
 א) לך ואספת את זקני ישראל ואמרת אליהם
 יי' אלהי אבותיכם וגו', דא שלימו דכלא,
 והכא הוא גלויא וקשורא דשמא קדישא.

בגין כך, קדמאה דכלא, אהיה. תניינא, יה.
 בגין דחכמה אפיק ה', וסתים ביה, ולא
 אתפרשא לעלמין מגיה. והא אוקמוה
 דכתיב, (בראשית ב) ונהר יוצא מעדן פהאי גוונא.
 ה.

והכי אולפינא מאבא, י' כמה דאתמר. לבתר
 י"ה, דלא מתפרשן לעלמין, י' אפיק
 ה', פהאי גוונא ה הרי י'. וההוא נהר דנפיק

מניה. ואתמשך מניה ולתתא, תרין בנין דנפקין מנייהו. מסטרא דאבא

וּלְמִטָּה, שְׁנֵי בָנִים שְׂוִיָּצִים
מֵהֶם. מִצַּד הָאֵב ' יוֹצֵא בֶן, שֶׁהָרִי
אוֹחֵז בּוֹ בִּי, וְאוֹחֵז בְּאוֹתוֹ נֶהָר.
וּמִצַּד הָאֵם יוֹצֵאת בַּת, שֶׁהִיא
הַנֶּהָר הַתְּחִתּוֹן, וְהַבֶּן הַזֶּה נִמְשָׁךְ
אֲחֵר כִּף וְיוֹצֵא מֵהֶם, וְהוּא ו', וְזֶה
יֹרֵשׁ אֶת הָאֵב וְהָאֵם, וְנִקְשְׁרַת בּוֹ
אֲמוּנַת הַכֹּל, וּמִמֶּנּוּ נְזוּנִית הַבַּת,
מֵאוֹתָהּ יִרְשָׁה שֶׁהוּא יֹרֵשׁ .

וְלִכֵּן צָרִיךְ לְכַתֵּב אֶת הַשֵּׁם
הַקְּדוּשׁ - ' בְּרֵאשׁוֹנָה, קוֹץ אֶחָד
לְמַעַלָּה, וְקוֹץ אֶחָד בְּאֲמֻצֵּעַ, וְקוֹץ
אֶחָד לְמִטָּה, וְהָרִי נִתְבָּאֵר. אֲחֵר
כִּף יֵה, שְׂאִין נִפְרָדִים זֶה מִזֶּה
לְעוֹלָמִים. כְּמוֹ כֵּן ה', כְּדֵי שְׂמִיָּצְאוֹ
שְׁנֵיהֶם בְּשִׁלְמוֹת הַכֹּל, אָב וְאֵם
בֶּן וּבַת. כְּמוֹ כֵּן י"ה (י"ה). הָרִי לֶךְ
כָּל שְׁלֵמוֹת הָאֲמוּנָה.

אֲחֵר כִּף מִתְּפַשְׁטֵת הָאֲמוּנָה,
וְיוֹצֵאִים שְׁנֵי בָנִים מִכָּלֵל אֶחָד
בְּדַרְכֵיהֶם. הַבֶּן יוֹצֵא מִשְׁנֵיהֶם,
וְהוּא ו' שֶׁל הַשֵּׁם הַקְּדוּשׁ. הַבַּת
יוֹצֵאת מִצַּד הָאֵם, וְהִיא ה'
אֲחֵרוֹנָה שֶׁל הַשֵּׁם הַקְּדוּשׁ, וְאִין
נִשְׁלַמַת אֶלָּא עִם ו', מִשּׁוּם שְׂמִמְנוֹ
הִיא נְזוּנִית, וְלִכֵּן צָרִיךְ לְכַתֵּב ו'
וְאֲחֵר כִּף ה', כְּמוֹ זֶה ה', הָרִי ו'
וְאוֹתָהּ הַהִתְפַּשְׁטוֹת שְׂוִיָּצֵאת
מִמֶּנּוּ, כְּמוֹ אוֹתוֹ נֶהָר שְׂוִיָּצֵא מִי,
מִשּׁוּם שְׂמִמְנוֹ נְזוּנִית. ו' הָרִי בֶן
שְׂוִיָּצֵא מִמֶּנּוּ לְמִטָּה.

וְהַדְּבָרִים הַלְלוּ בְּאֵר אוֹתָם אָבִי,
וְהָרִי נִתְבָּאֵרוֹ. וְאִנִּי כְּשִׂמְגִיעַ
לְדַבְרִים הַלְלוּ, אוֹמֵר אוֹתָם,
מִשּׁוּם שְׂצוֹאֵת אָבִי כִּף. וְכִף צָרִיךְ
אָדָם לְהַזְהֵר בְּשֵׁם הַקְּדוּשׁ,
שְׂיִכְתֵּב אֶת הַשֵּׁם הַקְּדוּשׁ כְּמוֹ זֶה,
וְזֶהוּ כְּרֵאוּי. וְאֵם לֹא, אִינוּ נִקְרָא
שֵׁם קְדוּשׁ, וְנִקְרָא פְּגוּם. וּמִי
שְׂפּוּגֵם אֶת הַשֵּׁם הַקְּדוּשׁ, טוֹב לוֹ
שֶׁלֹּא נִבְרָא.

הַשְּׂרִישִׁי - יְהו"ה שְׂנִקְרָא אֱלֹהִים,
כְּמוֹ שְׂנִאָמַר, רַחֲמִים, וְיוֹצֵא
מִמֶּנּוּ דִין, וְזֶהוּ אוֹתוֹ נֶהָר

י', נִפְיִק בֶּן, דְּהָא אֶחָד בֵּיה בִּי, וְאֶחָד בְּהוּא
נֶהָר. וּמִסְטָרָא דְאִימָא נִפְקַת בַּת, דְּאִיהוּ נֶהָר
תְּתָאָה, וְהָאִי בֶן אֲתִמְשָׁךְ לְבָתֵּר וְנִפְיִק
מִנְיֵיהּ, (דף יא ע"ב) וְהוּא ו', וְדָא יִרִית לְאָבָא
וְלְאִימָא, וְאֲתִקְשֵׁר בֵּיה מְהֵימְנוּתָא דְכָלָא.
וּמִנְיָה אֲתִזְנַת בְּרֵתָא, מֵהוּא יִרוּתָא דְאִיהוּ
יִרִית.

וְעַל דָּא בְּעֵי לְמַכְתֵּב שְׂמָא קְדִישָׁא, י'
בְּקַדְמִיתָא, קוֹצֵא חַד לְעֵילָא, וְקוֹצֵא חַד
בְּאֲמֻצֵּיתָא, וְקוֹצֵא חַד לְתַתָּא, וְהָא אֲתִמַּר.
לְבָתֵּר יֵה, דְלָא מִתְּפָרְשֵׁן דָּא מִן דָּא לְעַלְמִין,
כְּגוֹוִנָא דָּא ה'. בְּגִין דִּישְׁתַּכְּחוּ תְרוּוִייהוּ
בְשְׁלִימוֹ דְכָלָא, אָב וְאֵם בֶּן וּבַת. כְּגוֹוִנָא דָּא
י"ה (ס"א ו"ה). הָרִי לֶךְ כָּל שְׁלִימוֹ דְמְהֵימְנוּתָא.

לְבָתֵּר אֲתִפְשֵׁט מְהֵימְנוּתָא, וְנִפְקִין תְּרִין בְּנִין
מִכָּלֵלֵא חַד, בְּאַרְחֵייהוּ. בֶּן נִפְיִק
מִתְרוּוִייהוּ, וְהוּא ו' דְשְׂמָא קְדִישָׁא. בַּת נִפְקַת
מִסְטָרָא דְאִימָא, וְהִיא ה' בְּתֵרָאָה דְשְׂמָא
קְדִישָׁא. וְלֹא אֲשְׁתַּלִּימַת אֶלָּא עִם ו', בְּגִין
דְּמִנְיָה אֲתִזְנַת, וְעַל דָּא בְּעֵי לְמַכְתֵּב ו', וְלְבָתֵּר
ה', כְּגוֹוִנָא דָּא ה', הָרִי ו' וְהוּא אֲתִפְשֵׁטוּתָא
דְנִפְיִק מִנְיָה, כְּגוֹוִנָא דְהוּא נֶהָר דְנִפְיִק מִן
י', בְּגִין דְּמִנְיָה אֲתִזְנַת. ו' הָרִי בֶן דְנִפְיִק מִנְיָה
לְתַתָּא.

וְהָא מְלִין אֶלִין אוֹקִים לוֹן אָבָא, וְהָא אֲתִמַּרוּ.
וְאִנָּא כַּד מְטִינָא לְמִלִין אֶלִין, אִימָא לוֹן,
בְּגִין דְּפִקְדוּנָא דְאָבָא הָכִי. וְהָכִי בְּעֵי בַר נִשׁ
לְאִזְדָּהָרָא בְשְׂמָא קְדִישָׁא, דִּיכְתוּב שְׂמָא
קְדִישָׁא כְּגוֹוִנָא דָּא, וְדָא אִיהוּ כְּדָקָא חֲזִי. וְאִי
לֹאו, לֹא אֶקְרִי שְׂמָא קְדִישָׁא וְאֶקְרִי פְּגִים.
וּמֵאֵן דְּפְגִים שְׂמָא קְדִישָׁא, טַב לִיָּה דְלָא
אֲתִבְרִי.

תְּלִיתָאָה, יְהו"ה דְּאֶקְרִי אֱלֹהִים כְּמָה דְאֲתִמַּר,